

356

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 29 lipca 1958 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzynców oraz rezerwatów.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzynców oraz rezerwatów (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-113, poz. 1479; z 1955 r. Nr 120, poz. 1588, z 1956 r. Nr 4, poz. 34 i z 1957 r. Nr 9, poz. 68 i Nr 66, poz. 403) w części dotyczącej zwierzynców dodaje się w pkt 2 nowe litery b), c) i d) w brzmieniu:

„b) „Czapligaj” o powierzchni 11.452 ha, położony na terenie powiatu mogileńskiego, województwa bydgoskiego; granice zwierzynca mają przebieg następujący: od wschodu szosą ze Strzelna przez Młyny — Wronowy — Wójcin do granicy województwa i granicą po południowej stronie jeziora mrowickiego do drogi na Strzelno, dalej drogą między jeziorami do m. Mleczce wzdłuż zachodniej granicy drogą przez Kosakowo — Bielsko, Procyń, Bielsko, Dzierżazno, Gębice Wybud. do rozwidlenia dróg i dalej przez Zbytowo do m. Kopce; północna granica przebiega z m. Kopce szosą do Strzelna;

c) „Sobota” o powierzchni około 335 ha, położony na terenie wsi Walewice, gromady Bielawy, w powiecie

łowickim, województwie łódzkim, obejmujący całe uroczysko leśne „Sobota” w Leśnictwie Rydwan Nadleśnictwa Głowno oraz przyległe tereny polne; granice zwierzynca mają przebieg następujący: od wsi Kościszki granica biegnie na południowy wschód drogą polną do wsi Ostoja i dalej na południe drogą polną do wsi Sobocka Wieś, stąd granica skręca na zachód i biegnie szosą do wsi Sobota, a następnie skręca na północ i biegnie tą szosą do wsi Kościszki;

d) „Sorkwity” o powierzchni około 6056 ha, położony na terenie gromady Sorkwity, w powiecie mrągowskim, województwie olsztyńskim obejmujący lasy Nadleśnictwa Sorkwity oraz przyległe grunty polne; granice zwierzynca mają przebieg następujący: od wsi Zyndaki granica biegnie na wschód szosą do wsi Polska Wieś i dalej wprost do zachodniego brzegu jeziora Łukniany, stąd brzegiem na południe do granicy administracyjnej miasta Mrągowa, stąd na południe tą granicą do przecięcia się z szosą wiodącą z Mrągowa do Sorkwit i dalej na zachód tą szosą do Sorkwit; stąd granica skręca na północ i biegnie drogą Sorkwity — Zyndaki do punktu wyjściowego we wsi Zyndaki”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kocioł*

357

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 lipca 1958 r.

w sprawie szczególnych zasad oraz źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie § 6 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o „przedsiębiorstwach”, należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa budowlano-montażowe oraz inne przedsiębiorstwa ściśle z nimi współdziałające, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „uchwale” bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć uchwałę nr 467 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów (Monitor Polski Nr 96, poz. 557 i Nr 99, poz. 579).

§ 2. 1. Za inwestycje scentralizowane należy uważać na równi z nakładami na budowę nowych przedsiębiorstw, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 uchwały, również nakłady na środki trwałe związane z pierwszym wyposażeniem tworzących przedsiębiorstw.

2. W razie zasadniczej rozbudowy przedsiębiorstwa, związanej ze znacznym zwiększeniem rozmiaru jego działal-

ności, za inwestycje scentralizowane mogą być uznane na podstawie decyzji Ministra nakłady na zwiększenie wyposażenia przedsiębiorstwa w środki trwałe.

§ 3. 1. Do inwestycji scentralizowanych mogą być zaliczone, oprócz inwestycji wymienionych w § 3 ust. 2 uchwały oraz w § 2 zarządzenia, również inwestycje polegające na budowie zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsiębiorstw, w zamian zaplecza zlikwidowanego w wyniku zarządzenia władz, o ile konieczność budowy tego zaplecza zostanie uznana przez Ministra.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy budowy tymczasowych obiektów i urządzeń placu budowy.

§ 4. 1. Na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych związanych z działalnością eksploatacyjną i kapitalnych remontów w zakresie tej działalności przedsiębiorstwo tworzy jeden fundusz inwestycyjno-remontowy.

2. Do gromadzenia tego funduszu przedsiębiorstwo prowadzi we właściwym oddziale banku finansującego rachunek funduszu inwestycyjno-remontowego.

3. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się:

- 1) z pozostawionych w dyspozycji przedsiębiorstwa środków funduszu amortyzacyjnego, nie obejmującego amortyzacji obiektów gospodarki mieszkaniowej i socjalno-kulturalnej,
- 2) ze środków funduszu rozwoju przedsiębiorstw,
- 3) z innych środków własnych, a w szczególności:
  - a) z wpływów z likwidacji środków trwałych, z wyjątkiem wpływów z likwidacji obiektów gospodarki mieszkaniowej i socjalno-kulturalnej, z tym zastrzeżeniem, że jeżeli wpływy te są niższe od nie umorzonej wartości zlikwidowanych środków trwałych, różnice do wysokości tej wartości przelewa się na fundusz inwestycyjno-remontowy w ciężar strat przedsiębiorstwa,
  - b) ze środków uzyskanych z funduszu szkód górniczych w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych, związanych z działalnością eksploatacyjną,
  - c) ze środków uzyskanych z funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń na zapobieganie szkodom w środkach trwałych, związanych z działalnością eksploatacyjną,
  - d) z odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskiwanych w związku ze szkodami poniesionymi w środkach trwałych, związanych z działalnością eksploatacyjną,
  - e) z premii za marszrutyzację przewozów ładunków kolejami, zgodnie z uchwałą nr 242 Prezydium Rządu z dnia 4 kwietnia 1953 r. w sprawie premiowania za marszrutyzację przewozów ładunków kolejami normalnotorowymi,
  - f) ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji, w rozumieniu § 4 ust. 2 uchwały.

§ 5. 1. Fundusz amortyzacyjny, tworzony przez przedsiębiorstwa na podstawie obowiązujących zasad, pozostaje w dyspozycji przedsiębiorstwa, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w dalszych ustępach.

2. W uzasadnionych przypadkach część funduszu amortyzacyjnego przewyższająca potrzeby przedsiębiorstwa może być przejęta przez właściwą jednostkę nadrzędną w celu redystrybucji na rzecz innych przedsiębiorstw.

3. Fundusz amortyzacyjny przedsiębiorstw może podlegać częściowemu zablokowaniu przez jednostkę nadrzędną w związku z ustaleniami narodowych planów gospodarczych.

4. Przedsiębiorstwo może w porozumieniu z właściwą jednostką nadrzędną odpróżdzać do dyspozycji tej jednostki część funduszu amortyzacyjnego z przeznaczeniem na rezerwę awaryjną.

§ 6. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy powołanej w § 1 ust. 2 uchwały nr 467 Rady Ministrów.

§ 7. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy inwestycji mieszkaniowych i socjalno-kulturalnych oraz kapitalnych remontów w tym zakresie.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym zastrzeżeniem że przepisy dotyczące funduszu inwestycyjno-remontowego obowiązują od dnia 1 kwietnia 1959 r.

2. Przedsiębiorstwa mogą utworzyć fundusz inwestycyjno-remontowy przed terminem ustalonym w ust. 1, za zgodą właściwych jednostek nadrzędnych oraz pod warunkiem zapewnienia pełnej realizacji ustalonych na rok gospodarczy 1958/1959:

- a) planów rzeczowych kapitalnych remontów,
- b) zadań w zakresie zablokowania części funduszy amortyzacyjnych,
- c) planowanych przerzutów środków z amortyzacji na rzecz innych przedsiębiorstw,
- d) planowanych wpłat na rzecz rezerwy awaryjnej.

3. W przedsiębiorstwach, które utworzą fundusz inwestycyjno-remontowy przed terminem ustalonym w ust. 1, przestają obowiązywać z chwilą utworzenia tego funduszu limity finansowania kapitalnych remontów ustalone na rok 1958.

§ 9. Przepisy § 2 i § 3 niniejszego zarządzenia dotyczą również przedsiębiorstw wykonawstwą inwestycyjnego podległych radom narodowym, a nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, z tym zastrzeżeniem że uprawnienia przewidziane w tych paragrafach dla ministra przysługują prezydiom właściwych rad narodowych.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

St. Pietrusiewicz

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I) lub na okres półroczny (od I.1 i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokończyć wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91,5, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki” Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3